

Tsav 5777 - Gebied.

Leviticus - Wajikrá 6 : 1 - 8 : 36.

Maleachi 3 : 4 - 4 : 6 en Hebreëën 9 : 11 - 28.

De Wekelijkse Haftara Door Reuben Ebrahimoff

De Haftara voor Sjabbat HaGadol - 'Grote Sjabbat'.

De Parasja van deze week is Parasjat Tsav. Maar het is de Sjabbat voor Pesach en dat noemen we de Sjabbat Hagadol. De Haftara wordt dan gelezen uit Maleachi 3:4-24, in de Hebreeuwse bijbel/ of Naardense vertaling. De Profeet Maleachi voorspelt dat de ENE onze G'd blij zal zijn met de toekomstige offers van Israël.

De ENE stoort zich echter aan het wangedrag van Israël en daar zal Hij streng naar handelen. De ENE keurt het af dat de Joden de giften voor de Kohaniem achterhouden. Het Joodse volk mag 90% van hun inkomen houden, en hoeft slechts 10% af te dragen aan mensen die dat meer nodig hebben, en als erkenning daarvoor zullen zij de bron van zegen van de ENE zijn. De ENE zegt, dat wanneer het Joodse volk zich houdt aan de voorschriften van ma'aser (het geven van een tiende van iemands inkomen aan de armen), dat dan hun lippen rauw zullen worden van het herhaalde zeggen van „Baroech Hasjem” „Dank U, Hasjem, ik heb veel om dankbaar voor te zijn.” Vervolgens wordt Israël vermaand dat zij *Hasjems voorzienigheid en bescherming in twijfel trekken. In de toekomst zal de ENE grote beloningen geven aan hen die Hem trouw zijn gebleven. De grote Dag des Oordeels komt eraan en de slechte mensen zullen gestraft worden en de goede beloond. De ENE drukt het Joodse volk op het hart zich aan Tora te houden. De Haftara eindigt met de belofte dat op een zekere dag de ENE, Eliahoe haNavie – Elia de Profeet – zal sturen, als aankondiger van de Grote Dag van de komst van de Masjiach, *die wij kennen onder de naam Jeshua, onze Heer.*

Het verband met Sjabbat HaGadol; Door Rabbi Moshe Weissman

De Sjabbat voor Pesach wordt „Sjabbat Hagadol” – de Grote Sjabbat – genoemd. Eén van de verklaringen voor deze naam is dat er een „groot wonder gebeurde op die Sjabbat.” De Midrasj vertelt, dat de Egyptische eerstgeborenen, bezorgd waren dat de op handen zijnde plaag hen zou uitroeien en van hun vaders eisten dat zij de Joden zouden laten gaan. Toen hun verzoek geweigerd werd, trokken zij hun zwaarden en doodden hun eigen vaders (Tosafot Sjabbat 87, Sjemot Rabba).

Volgens een andere mening is de naam 'Sjabbat Hagadol' afgeleid van het laatste vers van de Haftara van deze dag, waarin staat dat „de grote en ontzagwekkende dag van de rechtspraak nadert.”

Daar dit vers ook voorspelt dat Eliahoe zal komen om de uiteindelijke verlossing aan te kondigen, past het om dit gedeelte te lezen op de Sjabbat voor Pesach, „de tijd van de verlossing.” Onze Geleerden hebben gezegd: „In Niesan werden onze voorouders verlost, en in de toekomst zullen wij ook in die maand verlost worden.”

Er bestaan vele speciale minhagiem – gewoonten – die met deze Sjabbat te maken hebben. Het was in Egypte dat Israël de eerste Sjabbat Hagadol op de tiende Niesan vierde, vijf dagen voor hun verlossing. Op die dag werd aan de Israëlieten het eerste gebod gegeven, dat alleen voor die Sjabbat gold, maar niet voor toekomstige generaties: Op de tiende van deze maand (Niesan)... zal iedereen een lam nemen voor zijn familie, een lam voor iedere familie (Sjemot 12:3).

Deze mitswa, om vier dagen voor dat het geofferd zou worden, een lam voor het Pesach-feest te bereiden, gold alleen voor die eerste Pesach in Egypte en de Tora vertelt ons niet dat we dat iedere toekomstige Pesach ook moeten blijven doen. Niettemin zijn de mensen hiermee doorgedaan, om er zeker van te zijn dat hun lammetjes geen onvolkomenheid zouden hebben, hetgeen hun offer onmogelijk zou maken.

Vele wonderen werden er voor de Israëlieten gedaan op deze eerste Sjabbat Hagadol. De Tora gebood hen om het lam aan de bedstijl vast te binden. De Egyptenaren vroegen hen waarom ze dat deden en de Israëlieten antwoordden hen: „Om het te slachten als Pesach-offer, zoals G'd ons geboden heeft.

De Egyptenaren, voor wie het lam een godheid was, knarste hun tanden in woede, maar konden geen geluid van protest uitbrengen. Vele andere wonderen werden er gedaan in verband met het Pesach-offer, en dat is ook één van de redenen dat deze dag Sjabbat Hagadol genoemd wordt. (Door Eliahu Kitov)

Een andere reden voor de naam Sjabbat Hagadol, volgens sommige autoriteiten, is dat het de gewoonte is van de Rabbijnen om op deze Sjabbat een extra lange en grote derasja – toespraak – te houden., waarin zij uitgebreid uitweiden over de vele speciale wetten voor Pesach....(*)

(*) uit: Sjabbat sjalom. Uitgave; Zwi Goldberg - Netanya - Israël.

ENKELE GEDACHTEN VOOR BIJ DE SEDER

Waarom G'd niet delegerde;

De Haggada citeert een vers uit het Boek Exodus (12:12) en borduurt erop voort:

„Ik zal door het land Egypte trekken deze nacht en Ik zal iedere eerstgeborene in het land Egypte doden en alle afgoden van Egypte zal ik berechten, Ik, Hasjem.”

De Geleerden vragen hoeveel keer G'd zichzelf hier noemt, met het persoonlijk voornaamwoord en zij verklaren dat G'd hier belooft het allemaal zelf te doen.

Ik zal hen redden en geen engel sturen, Ik, en niet een Seraf. Ik, en niet een boodschapper. Ik zal het allemaal zelf doen.

De Lubavitcher Rebbe verklaarde hierover dat Hasjem ons hier een les leert over hoe wij moeten reageren op mensen in nood. Soms ontmoeten we mensen die onze hulp nodig hebben en het is onze verantwoordelijkheid om hen dan te helpen. Dat kan oncomfortabel zijn of lastig, maar we moeten bereid zijn dat persoonlijke offer van comfort te brengen door moeite te doen om onze medemens te helpen. „Afdalen naar Egypte,” afstappen van onze comfortabele positie om in een lelijk moeras vol valkuilen en persoonlijk gevaar te recht te komen, niets is een te grote opoffering.

Het zou veel makkelijker zijn om te relaxen en het zware werk aan anderen over te laten. Natuurlijk, ik speel mijn rol, biedt mijn hulp aan het reddingsteam aan; de wereld redden is een gezamenlijke taak en ik ben te tevreden met ene klein deel van de eer daarvoor. Niemand zal mij iets verwijten als ik wacht tot anderen eerst instappen, voordat ik mee rij.

Maar dat is niet de les die we leren van G'd. Hij deed het allemaal zelf, zonder te wachten op engelen of afgezanten die hun rol speelden. Wanneer je iemand ziet, die wacht op hulp, wacht dan niet, als deel van de menigte, maar verplicht jezelf volledig tot de gevraagde hulp. Mensen in nood hebben geen tijd of de luxe om te wachten tot er besloten is wie de leiding zal nemen bij het reddingswerk. Ze wachten op jou, dat jij ze zal redden uit hun narigheid.

Als we een probleem zien, is het onze taak dat zelf op te lossen. Wanneer we zien dat iets verkeerd is, moeten wij ertegen vechten. We mogen niet wachten tot anderen het zwaarste deel van de last op hun schouders nemen. Hasjem deed het zelf. En Hij heeft ons geschapen naar Zijn evenbeeld.

En in dat evenbeeld van G'd de Vader handelde Zijn Zoon Jeshua, onze redder en verlosser, ook Hij droeg de volledige last van mijn en jouw zondeschild. laten we met deze gedachte in ons achterhoofd de Seder maaltijd vieren. En mogelijk iets van onze financiële welvaart besteden aan de naaste die dat nodig heeft.

Cursief; van mij.

* Hasjem, betekent "de Naam" in het Hebreeuws en duid de Naam van De ENE de ware G'd van Israël aan.

Shabbat Shalom. *Rinze.*